

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/83/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716204818
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2716204818.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, adresa C., zastúpeného advokátom: JUDr. Stanislav Brhel, so sídlom Hodonín, Masarykovo nám. 18, proti žalovanému: VPP servis, s.r.o., so sídlom Holíč, Svätajánska 8, IČO: 36 836 516, zastúpenému advokátom: JUDr. Václav Sosna, so sídlom Skalica, Námestie slobody 2, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 3C/142/2016-254 zo dňa 28. apríla 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu žalobcu (ktorou sa domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom spoluvlastníckeho podielu 27670/29882 parc. č. 14271/11 o výmere 29.882 m², orná pôda, evidovanej na LV č. XXXX Okresným úradom Skalica, okres Skalica, obec C., katastrálne územie C.) vo výroku I. v celom rozsahu zamietol a výrokom II. rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

V odôvodnení preskúmaného rozsudku prvoinštančný súd poukázal na to, že žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 6.9.2013 uzatvoril so žalovaným kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckeho podielu podľa predchádzajúceho odseku. Zmluva bola uzavretá za zvláštnych okolností z hľadiska zdravotného stavu žalobcu, tento bol zlý a žalobca uviedol, že nebol schopný chápať zmysel svojho konania, liečil sa na psychiatrii a podľa lekárskeho správ nebol schopný porozumieť zmyslu právneho úkonu obsahu a podpisu kúpnej zmluvy. Zástupca žalovaného na žalobcu naliehal, že musí prísť k podpisu zmluvy, aj keď bola sobota a nebolo možné overiť podpis na zmluve. Zástupca mu neumožnil, aby podpísal zmluvu v iný deň a to cez to, že žalobca nebol schopný adekvátne riešiť svoju životnú situáciu. Žalobca uviedol k duševnej poruche, že išlo o zmiešanú poruchu osobnosti, ktorá ho disponovala k abnormálnym skutkovým reakciám, prejavovali sa u neho stavy úzkosti a sebaovražedné pokusy. Pre zdravotné potiaže bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v nemocnici v Pezinku. Pre tieto skutočnosti je zrejmé, že v dobe podpisu kúpnej zmluvy dňa 6.9.2013 trpel duševnou poruchou, spôsobujúcou, že nebol osobou právne spôsobilou. Žalobca uviedol, že v dobe podpisu zmluvy nebol pozbavený právnej spôsobilosti, ale trpel duševnou poruchou, ktorá mu neumožňovala konať platné právne úkony. Podľa žalobcu v prípade podpisu kúpnej zmluvy ide z jeho strany o absolútne neplatný právny úkon, urobený v duševnej poruche. Má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, bez ktorého nie je možné vykonať príslušný zápis do katastra nehnuteľností. Ako dôkazy označil: kúpnu

zmluvu z 6.9.2013, list vlastníctva, výsluch účastníkov, lekárske správy, vypracovanie znaleckého posudku.

Okresný súd Skalica rozhodol vo veci samej prvým rozsudkom č.k. 3C/142/2016 - 71 zo dňa 22.10.2018 tak, že prvou výrokovou vetou žalobu zamietol; druhou výrokovou vetou rozhodol, že žalovanému proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu a treťou výrokovou vetou rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca v konaní preukázal svoj naliehavý právny záujem na danom určení voči žalovanému, ktorý je v evidencii nehnuteľností zapísaný ako vlastník sporných nehnuteľností. Avšak žalobca v konaní nepreukázal žiadny právny dôvod, vôbec nie jeho nespôsobilosť na právny úkon urobený dňa 6.9.2013, ktorý by mal za následok neplatnosť kúpnej zmluvy, pretože z prvých znaleckých posudkov, kedy bol skúmaný zdravotný a duševný stav žalovaného v období od roku 1992 do 2.9.2013, teda aj v čase blízkom dňu podpísania zmluvy o prevode jeho spoluvlastníckeho podielu a tiež neskôr podľa znaleckého posudku 02/2018 z januára 2018 jednoznačne vyplýva, že v čase dania jeho podpisu na kúpnu zmluvu netrpel žalobca žiadnou poruchou, ktorá by mala za následok nespôsobilosť žalobcu k právnomu úkonu.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v celom jeho rozsahu odvolanie žalobca. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej len ako „odvolací súd“) uznesením pod č.k. 25Co/18/2020 - 112 zo dňa 25.11.2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude riadne v súlade s platnou procesnou normou vykonať všetky pre vec relevantné navrhované dôkazy, v tomto prípade teda žalobcom navrhované znalecké dokazovanie (pričom je na zvážení súdu prvej inštancie, či využije žalobcom navrhovaný dôkazný prostriedok znalecké dokazovanie v zmysle § 207 CSP, alebo bude považovať za postačujúce odborné vyjadrenie v zmysle § 206 CSP); skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia, a predovšetkým sa vysporiadať s otázkou, či žalobca dňa 6.9.2013 v čase vykonania právneho úkonu ne/trpel duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon nespôsobilým, potom vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Právne prvoinštančný súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 38 ods. 2 zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ako i § 253 ods. 1 a 3 CSP.

Prvoinštančný súd po vrátení veci (odvolacím súdom) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, uznesením č.k. 3C/142/2016 zo dňa 12.7.2021 uložil žalobcovi povinnosť zložiť do 10 dní preddavok na trovy ním navrhnutého znaleckého dokazovania na pojednávaní dňa 29.6.2021 vo výške 600,-eur. Uznesenie bolo zástupcovi žalobcu doručené dňa 14.7.2021. Súčasťou uznesenia bolo aj poučenie v zmysle § 253 ods. 3 CSP, teda že ak strana preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná. Preddavok v lehote zložený nebol. Dňa 22.7.2021 bola súdu doručená žiadosť žalobcu o oslobodenie od platenia súdneho poplatku, o ktorej bolo súdom rozhodnuté uznesením zo dňa 28.10.2021 tak, že žalobcovi bolo priznané oslobodenie od súdneho poplatku v rozsahu 20 %. Vzhľadom na uvedené bola zástupcovi žalobcu dňa 8.11.2021 doručená výzva súdu na zloženie preddavku vo výške 480,-€ v lehote 15 dní od doručenia. Preddavok v tejto lehote zložený nebol. Preto bola vypracovaná súdom urgencia zloženia preddavku zo dňa 10.1.2022, ktorá bola doručená jednak samotnému žalobcovi dňa 13.01.2022, ako i jeho zástupcovi dňa 12.01.2022, pričom boli opätovne súdom poučení v zmysle § 253 ods. 3 CSP tak, že ak strana preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná. Preddavok zložený nebol.

Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 22.10.2018 určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súď tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 CSP). Nesporným bolo, že strany dňa 06.09.2013 uzavreli kúpnu zmluvu, kde predmetom prevodu bol spoluvlastnícky podiel žalobcu na nehnuteľnostiach evidovaných správou KN Skalica, k.ú. C. na LV č. XXXX ako parcela reg. „C“ č. 14271/11 o výmere 29 882 m² - orná pôda, ako aj to, že žalobca prevádzal spoluvlastnícky podiel 27

670/29882 vo výmere 27 670 m2, s tým, že za žalobcu - predávajúceho podpisoval A. B., za kupujúceho Karol Čambal - konateľ. Tento skutkový stav preto nebolo nutné zisťovať dokazovaním.

Viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého úlohou súdu prvej inštancie malo byť po vrátení veci posúdenie, či žalobca práve dňa 6.9.2013 netrpel takou duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným, súd dal žalujúcej strane priestor na vypracovanie znaleckého posudku, ktorý však z dôvodov uvedených vyššie nebolo možné z dôvodu na strane žalobcu vypracovať a tak zodpovedať túto otázku v zmysle § 38 ods. 2 OZ.

Ako vyplýva z ust. § 215 ods. 1, 2 CSP, súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu, ktorý sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona, t.j. v režime procesného dokazovania a režime prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany. Z uvedeného vyplýva, že súd rozhoduje na základe tzv. „formálnej pravdy“, bez povinnosti súdu zisťovať materiálnu pravdu (skutočný stav veci). V rámci zisťovania skutkového stavu dokazovaním súd v zmysle § 191 ods.1 CSP dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Pre stranu v sporovom konaní je z hľadiska jej úspechu v spore podstatným unesenie jej dôkazného bremena, inak rozhodnutie súdu bude v jej neprospech. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí (povinnosť tvrdenia - § 150 ods. 1 CSP). Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer sporových strán. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Uvedeným postupom a zásadami sa súd spravoval aj v danej veci.

Súd prvej inštancie následne dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, a to z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom, t.j. preukázania, že dňa 6.9.2013 trpel takou duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným v zmysle § 38 ods. 2 OZ. Procesný útok žalobcu ohľadom tejto skutočnosti tak zostal len v rovine tvrdenia, táto skutočnosť nebola preukázaná, resp. zistená ako skutkový stav (§ 215 ods. 1 CSP), na základe ktorého súd rozhoduje. Skutočnosť, že by žalobca dňa 6.9.2013 (v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy) trpel takou duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným, zostala nepreukázanou, nevyplývala zo žiadneho preloženého dôkazu. Z vyššie uvedených dôvodov súd preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Otázka existencie naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe bola súdom riešená v rámci rozsudku zo dňa 22.10.2018, táto argumentácia súdu napriek zrušeniu predmetného rozsudku je nezmenenou.

O nároku na náhradu trov konania (vrátane odvolacieho) súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovanému (výrok II.) priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný mal plný úspech vo veci (§ 255 ods. 1 CSP), keďže žaloba žalobcu bola zamietnutá. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho advokáta odvolanie žalobca, pričom uplatnil odvolacie dôvody, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil riadne svoje procesné práva a nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd nezistil náležite skutkový stav a jeho rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení.

Tvrdenie, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy žalobca trpel duševnou poruchou, navrhol preukázať znaleckým posudkom, ktorý nebol vypracovaný z dôvodu neuhradenia zálohy na jeho náklady. V dobe keď bol žalobca vyzvaný k úhrade zálohy na vypracovanie znaleckého posudku, došlo k takému zhoršeniu zdravotného stavu, že nebol schopný zálohu uhradiť. Je teda namieste, aby prvoinštančný súd zistil, či bolo v možnostiach žalobcu poplatok vo výške 480,- Eur zaplatiť a po doplnení takéhoto dokazovania rozhodnúť, že znalecký posudok nebol vypracovaný z dôvodu jeho pochybenia, prípadne z iných dôvodov, ktoré nemohol ovplyvniť. Podľa odvolateľa rozhodnutie súdu je zrejme predčasné, pričom znalecký posudok bol rozhodujúci pre rozhodnutie súdu, takže bolo povinnosťou súdu prvej

inštancie zistiť všetky okolnosti neuhradenia nákladov na vypracovanie znaleckého posudku, čo spôsobilo zamietnutie žaloby. Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil k doplneniu dokazovania a následnému rozhodnutiu.

Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

Predmetnou žalobou si žalobca ako predávajúci z kúpnej zmluvy uzavretej medzi stranami dňa 6.9.2013, voči žalovanému ako kupujúcemu z predmetnej zmluvy, uplatňuje nárok na určenie, že žalobca je výlučným vlastníkom predmetu kúpy -spoluvlastníckeho podielu 27670/29882 p.č. 14271/11 o výmere 29.882 m2, orná pôda, evidovanej na LV č. XXXX Okresným úradom Skalica, okres Skalica, obec C., katastrálne územie C., tvrdiac pritom, že pri predmetnom právnom úkone konal v duševnej poruche, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným (§ 38 ods. 2 OZ), že jeho zdravotný stav bol veľmi špatný, trpel vážnou duševnou poruchou, liečil sa na psychiatrii a nebol schopný rozumieť zmyslu právneho úkonu, v dôsledku čoho je tento právny úkon neplatný. Prvoinštančný súd predmetnú žalobu preskúmaným rozsudkom v celom rozsahu zamietol v podstate s odôvodnením, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno keď nepreukázal, že dňa 6.9.2013, kedy bola uzavretá predmetná kúpna zmluva, trpel takou duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným v zmysle § 38 ods. 2 OZ.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý je vymedzený nielen rozsahom, ale aj uplatnenými odvolacími dôvodmi, bolo v kontexte podaného odvolania posúdiť procesný postup súdu prvej inštancie, keď po nezložení preddavku nevykonal žalobcom navrhnuté znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo na posúdenie, či v čase uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy žalobca ne/trpel duševnou poruchou, ktorá by ho robila na tento právny úkon neschopným, s tým, že súd mal skúmať, či bolo v možnostiach žalobcu preddavok na znalca zaplatiť.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca za účelom preukázania svojho tvrdenia, že v čase uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy konal v duševnej poruche, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným, navrhol vykonať výslovne znalecké dokazovanie s príslubom, že poskytne všetku súčinnosť i v podobe zabezpečenia finančných prostriedkov na vypracovanie znaleckého posudku (zápisnica z pojednávania 29.6.2021 - č.l. 136 spisu). Uznesením č.k. 3C/142/2016-141 zo dňa 12.7.2021 prvoinštančný súd uložil žalobcovi, aby zložil preddavok na trovy znaleckého dokazovania 600,- Eur do desať dní od doručenia rozhodnutia. Preddavok v lehote zložený nebol. Dňa 22.7.2021 žalobca požiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Prvoinštančný súd uznesením č.k. 3C/142/2016-223 zo dňa 28.10.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.10.2021, priznal žalobcovi oslobodenie od súdneho poplatku v rozsahu 20%. Následne právnomu zástupcovi žalobcu bola doručená výzva súdu a príkaz na úhradu preddavku na trovy znaleckého dokazovania v redukovanej sume 480,- Eur (č.l. 228). Preddavok v lehote zložený nebol. Urgenciou súdu zo dňa 10.1.2022 bol žalovaný urgovaný na zaplatenie preddavku na

znalecké dokazovanie vo výške 480,- Eur, pričom kópia urgencie bola doručená aj jeho právnomu zástupcovi. Urgencia obsahovala tiež poučenie, že ak sa preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná s poukazom na § 253 ods. 3 CSP. Predmetný preddavok ani po tejto urgencii žalobcom zložený nebol. Následne prvoinštančný súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 28.4.2022, ktorého sa zúčastnil advokát žalobcu, žalobca prítomný nebol. Na pojednávaní súd skonštatoval, že ani do začatia pojednávania preddavok uhradený nebol. Advokát žalobcu uviedol, že klient mu telefonicky oznámil, že preddavok uhradí, predpokladá, že preddavok nebol zaplatený z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu žalobcu.

V zmysle § 253 ods. 1 CSP ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, súd jej môže uložiť povinnosť zložiť preddavok. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak súd ustanoví znalca a strane nebolo priznané oslobodenie od súdneho poplatku, najneskôr spolu s ustanovením znalca uloží povinnosť zložiť preddavok v rozsahu predpokladaných nákladov znaleckého dokazovania. V zmysle ods. 3 ak strana v lehote určenej súdom preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná.

Z cit. ust. § 253 CSP vyplýva, že znalecké dokazovanie je zo zákona povinne preddavkované s výnimkou strany, ktorej bolo priznané oslobodenie od súdneho poplatku, pričom zákon ukladá súdu pre prípad nezloženia preddavku v lehote určenej súdom navrhnutý dôkaz nevykonať.

Z popísaného je zrejmé, že prvoinštančný súd postupoval plne v súlade s cit. ust. § 253 CSP. Od doručenia výzvy na zaplatenie redukovaného preddavku advokátovi žalobcu dňa 8.11.2021 až do ostatného pojednávania súdu, na ktorom bol vyhlásený predmetný rozsudok, uplynulo takmer šesť mesiacov, v priebehu ktorých súd umožnil zaplatenie uloženého preddavku žalobcovi. Výzvy na zaplatenie preddavku ako aj urgencia s poučením o následkoch nezaplatenia boli pritom strane žalobcu riadne doručené. Ust. § 253 ods. 3 CSP pritom umožňovalo súdu už pri nedodržaní prvej súdom stanovenej lehoty na zaplatenie poplatku dôkaz nevykonať. Advokát žalobcu na pojednávaní prvoinštančného súdu vyslovil iba predpoklad, že preddavok nebol zložený z dôvodu zdravotného stavu žalobcu. V podanom odvolaní argumentuje tým, že došlo k takému zhoršeniu zdravotného stavu, že žalobca nebol schopný zálohu uhradiť, pričom toto svoje tvrdenie nijako bližšie nekonkretizuje a zároveň ho ani ničím nepreukazuje. Odhliadnuc od toho, cit. ust. § 253 ods. 3 CSP ukladá súdu navrhnutý dôkaz viazaný na zloženie preddavku nevykonať bez ohľadu na to, z akých dôvodov preddavok nebol zaplatený, teda či išlo o dôvody subjektívne alebo objektívne. Žiada sa zdôrazniť, že prvoinštančný súd poskytol žalobcovi lehotu na zaplatenie preddavku fakticky v rozsahu cca šesť mesiacov, pričom žalobca nešpecifikoval charakter tvrdených zdravotných problémov, ktoré mu po celú túto dobu mali brániť v uhradení preddavku a na preukázanie týchto dôvodov ani neposkytol – nenavrhoval žiaden dôkaz.

Zhrnúc vyššie uvedené, keďže žalobca nezložil súdom určený preddavok na vykonanie ním navrhnutého znaleckého dokazovania a to nielen v súdom prvotne stanovenej lehote, ale ani neskôr, a to ani po urgencii súdu, napriek poučeniu o následkoch, prvoinštančný súd potom postupoval procesne správne, ak dôkaz znaleckým posudkom v súlade s § 253 CSP nevykoná. Nevykonaním dôkazu z dôvodu nesplnenia preddavkovej povinnosti, nedošlo k porušeniu základného práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, keďže takýto postup je legitimizovaný zákonným ust. § 253 ods. 3 CSP. Postupom prvoinštančného súdu nedošlo k znemožneniu žalobcovi uskutočňovať riadne jeho procesné práva, ani k porušeniu práva na spravodlivý proces, prvoinštančnému súdu nemožno vytknúť, ani že by nezistil náležité skutkový stav veci a že by jeho rozhodnutie spočívalo v nesprávnom právnom posúdení veci, nebol teda naplnený žiaden z odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom. Prvoinštančný súd v preskúvanom rozsudku správne skonštatoval, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že dňa 6.9.2013 v čase uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu na dotknutých nehnuteľnostiach, trpel takou duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným v zmysle § 38 ods. 2 OZ, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné jeho žalobu zamietnuť.

S poukazom na vyššie uvedené, po vyčerpaní uplatnených odvolacích dôvodov, bolo potom dôvodné, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba v celom rozsahu

zamietnutá a žalovanému priznaný nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, s použitím ust. § 387 CSP ako vo výrokoch vecne správny, potvrdil.

V odvolacom konaní bol opätovne úspešný žalovaný a preto jemu v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 296 ods. 1 CSP vzniklo právo na náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešnému žalobcovi, o ktorom bolo potrebné rozhodnúť v zmysle § 262 ods. 1 CSP odvolacím súdom. Keďže ale žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, nevykonan žiaden procesný úkon ani si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a to i s poukazom na R 72/18.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).